

РЕШЕНИЕ

№ 5776

гр. София, 03.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 12.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **5367** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл. 186, ал. 4 от ЗДДС.

Образувано е по жалба на Кауза Ледер ЕООД срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № ФК-С2178-0477481 от 12.05.2023 г., издадена от С. Е. С. – Началник на отдел Оперативни дейности С. в ГД Фискален контрол при ЦУ на НАП. Моли заповедта да бъде отменена като незаконосъобразна. Претендира разноски. Представя списък /л. 75/.

Ответникът оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки /л. 72/. Прави възражение за прекомерност на размера на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 12.05.2023 г. на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ – запечатване на търговски обект – магазин за кожени изделия, находящ се в [населено място], [улица], и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС. При направена на 18.04.2023 г. проверка в търговския обект чрез извършване на контролна покупка на 1 чифт чехли на стойност 35 лева, не е издадена фискална касова бележка. При проверката е констатирано, че във връзка с подаден сигнал /л. 28/, на 12.11.2022 г. разчетената касова наличност е 85 лева, т.е. продажба на обща стойност от 615 лева не е отразена и за нея също не е издаден фискален бон. Изложени са мотиви относно

продължителността на срока.

Съставен е протокол за извършена проверка /л. 16/.

Приложена е декларация от продавача в търговския обект /л. 23/, в която същият е записал, че получава трудово възнаграждение в размер на 1500 лева, а при извършена служебна справка е установено, че лицето е с регистрирана в НАП заплата от 650 лева /л. 24/.

Приобщена е и справка /л. 26 и л. 27/ за регистрираните и дерегистрираните от дружеството фискални устройства.

Към сигнала, във връзка с който е извършена проверка и за 12.11.2022 г., са приложени и гаранционни карти от 12.11.2022 г. /л. 30/.

Във връзка с контролната покупка от 35 лева са издадени Актове за установяване на административно нарушение (АУАН) /л. 45 и сл./ на дружеството и на служителя за неиздаване на фискален бон от 35 лева на 18.04.2023 г.

Срещу АУАН е постъпило възражение от дружеството /л. 52/.

Представени са заповеди за компетентност /л. 31 и сл./.

От правна страна:

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС принудителната административна мярка "запечатване на обект за срок до 30 дни", независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не издаде съответен документ за продажба по чл. 118 – касова бележка.

Заповедта е издадена от компетентен орган с оглед нормата на чл. 186, ал.3 от ЗДДС и правомощията, предоставени му с горесцитираната заповед.

При издаването на обжалваната заповед от административния орган не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Заповедта е издадена в писмена форма и съдържа задължителните реквизити - наименование на органа, който я издава, наименование на акта, адресат, разпоредителна част, определяща правата и задълженията на адресата, начин и срок на изпълнение на ПАМ, срок и ред за обжалване и подпис на физическото лице, персонализиращо административния орган. Същата е подробно мотивирана, вкл. и по отношение на срока.

Разпоредбата на чл. 6 от АПК е спазена. Няма спор в съдебната практика, че налагайки ПАМ в хипотезата на чл. 186 ЗДДС административният орган действа при условията на обвързана компетентност и няма право на преценка по същество дали да наложи ПАМ или не. Това, обаче, не може да доведе до колизия с основните принципи на административния процес – чл. 4 и чл. 6 от АПК. Чл. 4, ал. 2 от АПК изисква административните актове да се издават за целите на закона, а чл. 6 изисква спазването на принципа на съразмерност, според който административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо, а административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В случая, съдът намира, че горните принципи не са нарушени.

Няма долна граница на размера на покупката, която да обуславя или не приложението на нормата на чл. 186 от ЗДДС и налагането на ПАМ, като тя се извлича във всеки случай от конкретните обстоятелства и вида на извършваната дейност/предлаганите стоки.

По отношение на конкретните възражения в жалбата – от доказателствата по делото безспорно се установява, че във връзка с контролната покупка от 35 лева не е издадена касова бележка за нея. Обстоятелството след колко време служителят на

НАП се е легитимирал като такъв е ирелевантно, но доказателства, че това е направено толкова бързо – в рамките на 10 секунди, че продавачът да не може физически да се справи с издаването на касов бон, не са ангажирани. В., тези твърдения са и нелогични.

На следващо място, видно от съдържанието на ЗПАМ принудителната мярка на дружеството е наложена, както за неиздаването на фискален бон за покупката от 35 лева на 18.04.2023 г., така и за неиздаването на такъв за покупка на стойност 650 лева на 12.11.2022 г., като срокът от 14 дни е съобразен и с двете покупки, които сочат, че дружеството трайно не спазва данъчното законодателство. В подкрепа на това е и отразеното в ЗПАМ обстоятелство, че продавачът е записал в декларацията си размер на получавано трудово възнаграждение от 1500 лева, а в регистрите на НАП фигурира такова от 650 лева, т.е. касае се за трайно неспазване на данъчното законодателство.

Неоснователни са възраженията в жалбата относно разминаването в търговските обекти в сигнала и в ЗПАМ – съответно П. 13, П. 10 и Централни хали. Първо, Централните хали са въведени като твърдение едва с жалбата – не са посочени в сигнала и в ЗПАМ, но за съда е ноторно, че Централните хали са затворени от 15.07.2023 г. – това е публична информация, налична в интернет. Т.е. няма как лицето, подало сигнала, да е закупило стока от Централни хали на 12.11.2022 г. Обстоятелството, че в гаранционната карта към сигнала е посочен Магазин Централни хали, индикира единствено, че дружеството е имало и трети обект там. На следващо място, действително в сигнала е посочено, че изделията са закупени от магазин на [улица], а проверката е извършена в търговски обект на същото дружество в магазин на [улица]. Видно от съдържанието на ЗПАМ обаче, както и от справката за регистрираните фискални устройства /л. 26 и л. 27/, Кауза Ледер ЕООД има един брой регистрирано фискално устройство /ФУ/ за обект на [улица]. Очевидно това ФУ се ползва и за другия обект на дружеството на [улица]. При това положение и с оглед представените дневни отчети за 18.04.2023 и за 12.11.2022 г. безспорно се установява, че документи за извършените покупки съответно за 35 лева и за 650 лева не са издадени, като сигналът и приложената към него гаранционна карта са доказателство, че покупка за 650 лева на 12.11.2022 г. действително е направена.

По-нататък, относно релевираните в съдебно заседание и в жалбата възражения за противоречие на наложената ПАМ с решението на СЕС по дело С-97/2021 г., което било предпоставка за отмяна на ЗПАМ, настоящият състав намира следното:

Действително въпросното решение на СЕС не допуска кумулативното налагане на имуществена санкция и запечатване на обект за едно и също неизпълнение на данъчно задължение. Настоящият случай обаче не попада в хипотезата, разглеждана от СЕС, доколкото видно от приложения АУАН и твърдението на ответника за издадено въз основа на него Наказателно постановление, на Кауза Ледер ЕООД е ангажирана административно-наказателната отговорност за неиздаване на фискален бон за покупка на 1 чифт чехли на стойност 35 лева. Видно от съдържанието на ЗПАМ е, че е приложена мярка – запечатване на обект и забрана за достъпа до него – за неотчетените покупки съответно от 35 лева и от 650 лева, за които не са издадени фискални бонове, сочещи на трайно неправомерно поведение при отчитането на търговската дейност от страна на Кауза Ледер ЕООД, а продължителността на ПАМ е мотивирана и с цялостното неспазване на данъчното и осигурителното законодателство от дружеството – различна реална заплата на служител-продавач от декларирана пред НАП и използване на едно ФУ за повече от два обекта.

Следователно, процесното решение на СЕС не обуславя отмяната на въпросната ПАМ, като същевременно размерът на неотчетената покупка от 650 лева е голям, поради което и продължителността на ПАМ съответства на тежестта на нарушението. В допълнение следва да се отбележи и цитираната в решение № 8379 от 14.08.2023 г. на ВАС по адм. д. № 11799/2022 г. т. 59 от решението на СЕС, според която що се отнася до координирането на производствата, следва да се отбележи, че макар по силата съответно на член 6, алинея 5 от АПК и на член 27, алинея 2 от Закона за административните нарушения и наказания данъчният орган да е длъжен да зачита принципа на пропорционалност, когато налага санкциите по членове 185 и 186 от ЗДДС, разглежданата в главното производство национална правна уредба все пак не му позволява нито да не изпълни задължението за налагане на едната и другата от тези санкции, като се има предвид посоченият в точка 55 от настоящото решение автоматичен характер на кумулирането, нито да спре едното производство до приключването на другото.

С оглед на изложеното АССГ намира жалбата за неоснователна, а ЗПАМ – за законосъобразна.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените разноски. Ответникът претендира разноски, поради което жалбоподателят следва да му заплати на основание чл. 186, ал. 4 от ЗДДС вр. чл. 143, ал. 1 от АПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ сумата от 150 лева – разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното АССГ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Кауза Ледер“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2178-0477481 от 12.05.2023 г., издадена от С. Е. С. – Началник на отдел Оперативни дейности С. в ГД Фискален контрол при ЦУ на НАП, с която на Кауза Ледер ЕООД е наложена ПАМ – запечатване на търговски обект – магазин за кожени изделия, находящ се в [населено място], [улица], и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА „Кауза Ледер“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], ул. К. водопад, [жилищен адрес] да заплати на ЦУ на НАП С. направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от получаването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: